

във времето от юношеските години, когато сърдечните им сънници са разбъркани и приложите, които ги подкрепят, са

и Т

Добриятъ день

Божията Любовь и Божията Мъдростъ носятъ пълния животъ.

Всички хора се стремятъ къмъ новъ животъ, къмъ новъ моралъ. За да постигнатъ своите стремежи, тѣ се нуждаятъ отъ нѣколко основни идеи, които да прилагатъ въ всѣдневния си животъ. Ако продължаватъ да живѣятъ по старъ начинъ, съ стари разбирания, тѣ нищо нѣма да постигнатъ. Рѣката тече въ посока, каквато ѝ е дадена; заякътъ бѣга споредъ устройството на тѣлото си; птицата хвърчи споредъ условията, които ѝ сѫ дадени. Обаче, човѣкъ, който е подложенъ на развитие, не може да живѣе по единъ и сѫщъ начинъ. Животътъ му е подложенъ на постоянни промѣни. Докато детето е малко, родителите го носятъ на рѣце. После то започва да пълзи, пристига бавно, докато единъ денъ се изправя на краката си и започва свободно да ходи. Човѣкъ минава презъ сѫщите фази и въ духовния си животъ: въ първо време го носятъ на рѣце, после започва да пълзи, и щомъ краката му заякнатъ, той ходи вече самостоятелно. За да запази своята самостоятелностъ и устойчивостъ, човѣкъ трѣбва да има една опорна точка, отдето да започне.